

За храна употребявали сж главно конско мѣсо и кобилишко млѣко, нѣ ѣли мѣсото и на такива животни, които тѣ считали за чисти и при убиванието протичала кръвъ, какъвто обичай се запазилъ и до днесъ по насъ. Може да се допусне, че тѣ като людие, които сж напуснали родината си, трѣбва да сж били твърдѣ рѣшителни, тѣй като общеприето е, че при прѣселяванията по-мирнитѣ обикновено оставатъ си у дома, а буйнитѣ и войнственитѣ прѣдприематъ грабителни походи, като люде най-малко расположени на миренъ животъ. Тѣ като скитници водили съ себѣ си всичкия имотъ, жени и дѣца на колата, които имъ служили и за укрѣпление на лагера. Покж-щинната трѣбва да е била почти сходна съ оная на съседнитѣ имъ словѣнски племена, за която стана по-горѣ дума и наедно съ които прѣдприемали грабителски походи. Стѣнни укрѣпления не сж знаели да градятъ, това искусство сжщо не е било развито даже твърдѣ кжсно и между тѣхнитѣ съплеменници по край Волга. Споредъ извѣстието на Ахмеда Ибн-Фадлана (922 — 3 год.), волжкия български господарь, изисквалъ съ молба отъ арабския халифъ Муктедира (908 — 932 г.) да му испрати такива човѣци, които да могатъ да му съградятъ крѣпости, въ които би могълъ да се защитава отъ царетѣ, негови врагове.

Отъ културнитѣ растения били сж извѣстни на българитѣ конопа и ленътъ. Конопа е растелъ по рѣката Волга нѣколко вѣкове прѣди Христа. Той не билъ извѣстенъ въ старо врѣме на египтянитѣ финикянитѣ, гръцитѣ и пр. съ исключение на народитѣ въ Индия и Китай. Въ старитѣ санскритски писания (въ Атарва-ведата) се говори за конопа 1000 год. до Рож. Христово и то 'ато за цѣлительно растение. По подирѣ въ 8 вѣкъ до Р. Х. (въ Шатапатабракманата) се споменува конопа, като растение, отъ което приготвявали платове. Въ Китай въ книгата Шу-Кингъ, 500 г. до Р. Хр., се говори тоже за конопа. На гръцитѣ съобщава за туй растение Херодотъ. Ето буквално какво пише той въ V вѣкъ прѣди Христа: „Въ Скития расте конопа, растение съвсѣмъ сходно на лена, само по-грубо и по-крупно; той се намира въ диво състояние, а тѣй сжщо и се обработва. Тракийцитѣ приготвяватъ отъ него дрѣха, която е съвършено подобна съ направената отъ ленъ. Въ сжщностъ, на неопитния е твърдѣ мжчно да различи дали една дрѣха е приготвена отъ ленъ или отъ конопъ, и навѣрно всѣки, който